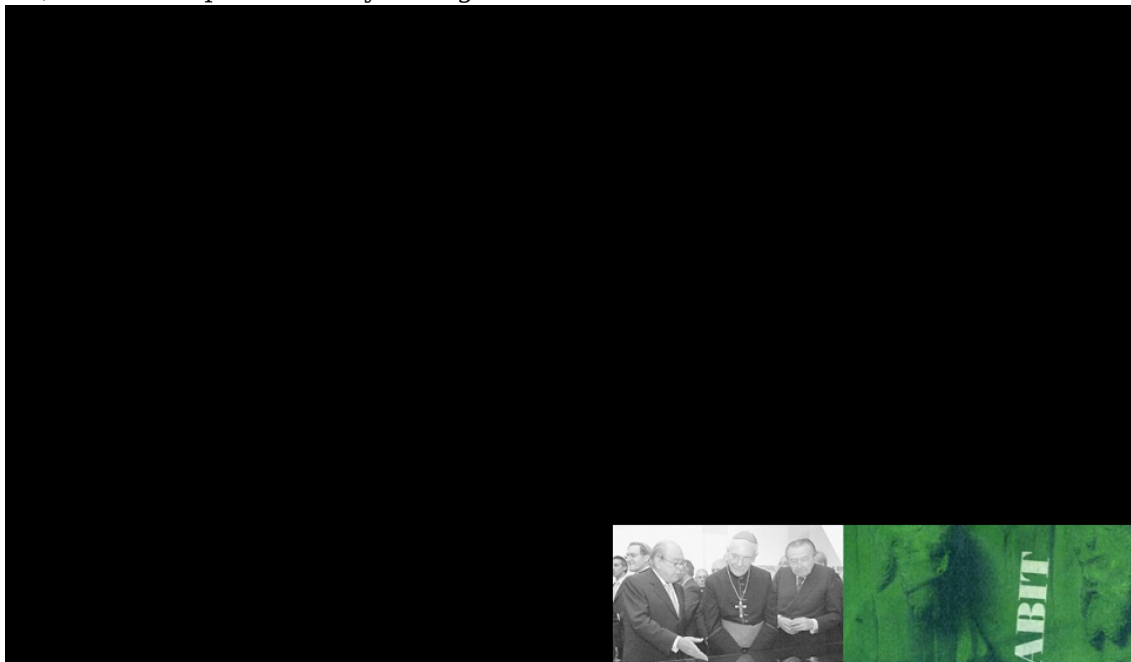

Deu anys de Germinabit

Dc, 3/08/2011 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra/CR) “Como es una novedad que el nuncio hable en catalán, yo lo haré en castellano”. Aquest és el comentari que va fer el president de la Generalitat Jordi Pujol al nunci Manuel Monteiro en la inauguració de la mostra Germinabit a Tarragona. Germinabit, L’expressió religiosa en llengua catalana al segle XX, acabava d’arribar de Roma, on va ser [inaugurada el 14 de setembre de 2001](#). Ara farà els deu anys. Una exposició de més de 600 llibres religiosos en català publicats al llarg del segle XX al Palazzo della Cancelleria, que després va circular [durant tres anys](#) per les seus de les diòcesis catalanes.

La frase de Jordi Pujol és l’anècdota que indica quin era l’objectiu desplegar enmig de la capital del catolicisme i en un edifici propietat de la Santa Seu una “mostra de la vitalitat de l’Església durant el segle XX i de l’ús natural i habitual de la llengua pròpia com a vehicle d’expressió espiritual, litúrgica y pastoral”. Així s’explicava en el catàleg de l’exposició editat en català i en italià. Un ampli document que a més del fons bibliogràfic i artístic exposat, recollia la trajectòria de l’Església a Catalunya i la seva implicació en la història del país. Els aleshores arquebisbes de Barcelona i Tarragona, Ricard Maria Carles i Lluís Martínez Sistach, i el president Jordi Pujol, signaven [la presentació de la mostra](#).

Germinabit, L’expressió religiosa en llengua catalana al segle XX, es va gestar arran de la publicació del Diccionari d’Història Eclesiàstica de Catalunya. Els tres volums coordinats per Albert Manent, Joan Galtés i Ramon Cors, van fer evident la necessitat de mostrar la fructífera relació -Germinabit- entre l’Església, la cultura, i la societat catalana. El Diccionari, també va obrir la col·laboració de les quatre biblioteques eclesiaístiques que van coorganitzar la mostra: la Biblioteca de l’Abadia de Montserrat, la Biblioteca Balmes, la Biblioteca Borja i la Biblioteca

Pública Episcopal del Seminari de Barcelona. La Generalitat, a través de la Secretaria d'Afers Religiosos que dirigia Ignasi Garcia i Clavel, va impulsar amb la col·laboració de les diòcesis catalanes en aquesta iniciativa que executar Jordi Albertí com a comissari de l'exposició.

Durant cinc setmanes, [l'exposició a Roma](#) il·lustrava aquesta "expressió normal" del fet religiós en català a través de la selecció i la diversitat de temàtiques dels llibres exposats: espiritualitat i mística, Bíblia, cristologia, mariologia, literatura religiosa, música, pastoral, catequesi i homilètica, religiositat popular, patristica, teologia... Diverses col·leccions com "Cultura i Cristianisme", "Clàssics del Cristianisme" o "Documents de Magisteri" i unes seixanta revistes, completaven l'exposició, al costat de les nombroses edicions dels llibres i cantorals litúrgics. I, entre els llibres singulars, un exemplar de L'Atlàntida i de Canigó, que Verdagner va dedicar al papa Lleó XIII

Acompanyant l'exposició bibliogràfica, Germinabit també presentava la realitat dels bisbats catalans a través d'uns panells situats al voltant del bàcul de Torras i Bages, una de les diverses peces artístiques i religioses de la mostra. En la ruta que després es va fer per les diòcesis catalanes, la mostra es completava amb llibres i obres locals i s'editava un apèndix al catàleg amb la història de cada bisbat. El [circuit per les diòcesis es va clausurar l'abril de 2004](#) poques setmanes abans que es conegués la divisió de l'arquebisbat de Barcelona i el nomenament de Lluís Martínez Sistach.

En aquest vídeo, editat el 2002 per Delegació de Mitjans de Comunicació Social de l'Arquebisbat de Tarragona, [podeu veure un recull de l'exposició](#) en la capital històrica de l'Església a Catalunya.

Arran dels deu anys de la inauguració de Germinabit, durant les properes setmanes a CatalunyaReligió.cat publicarem alguns dels articles del Catàleg editat amb motiu de l'exposició.

[-Deu anys de Germinabit](#)

[-Roma era la nostra autoritat moral màxima \(Germinabit I\)](#)

[-Els orígens de l'Església a Catalunya \(Germinabit II\)](#)

[-L'Església medieval autònoma a Catalunya \(Germinabit III\)](#)

[-L'Església catalana en els temps moderns \(Germinabit IV\)](#)

- [Una Església encarnada en el país \(Germinabit V\)](#)
- [L'Església entre Primo de Rivera i al Guerra Civil \(Germinabit VI\)](#)
- [Postguerra i supervivència de l'Església catalana \(Germinabit VII\)](#)
- [Del Vaticà II al Concili Tarraconense \(Germinabit VIII\)](#)
- [Pluralisme i crisi d'identitat institucional de la teologia \(Germinabit IX\)](#)
- [Teologia universitària i/o popular a Catalunya \(Germinabit X\)](#)
- [Concili Tarraconense: l'Església avança amb línies no sempre contínues \(Germinabit XI\)](#)
- [Ignasi Garcia i Clavel: "Amb Germinabit ens vam fer sentir a Roma](#)